

Kimback

Kim Clijsters groet het publiek op de US Open, vorige maand, waar ze in de kampioenengalerij wordt opgenomen. © BELGA

Kimback maakt iedereen blij. Welkom terug, Kim. Experts geloven dat ze weer wereldtop kan worden. Kim wordt weer wereldtop. Enzovoort en zo verder. Dat was een greep uit de koppen in de populaire pers, die zelfs hun hoofdeditoriaal aan de tweede comeback van Kim Clijsters wijdden. Mijn titel gisteren in de krant: 'Nooit vertoond, maar is het slim?'

Ik ken die andere redacties. Reken maar dat hun eerste reactie er een was van 'Hein, waarblijf? Zooot!' tot 'Gaat het slecht thuis met *den Brian* misschien?'. Dat lees je niet terug in de verhalen want tussen het uitgelekte nieuws en het schrijven zitten nogal wat overlegmomenten, onder meer met nieuwsmanagers en andere cheffen die de teneur sturen. Dat gaat dan zo.

"Jamaarja, we gaan Clijsters toch niet afbreken?"

"Nee chef. Maar allee, zeg nu zelf, 36 en na zeven jaar nog een tweede comeback en ze liep in 2012 al op haar laatste benen."

Waarop chef: "'t Zal allemaal wel, maar Vlaanderen is laaiend en wij zijn dat ook."

Vandaar die koppen en die artikels. Van de geraadpleegde experts had ik iets meer bezwaren to the point verwacht, maar ook die zijn blijkbaar bang voor de wasmachine van de sociale media. Mijn excuses voor wie het niet met mij eens is, maar zoals Kim Clijsters en co. het recht hebben om in haar keuzes te geloven, mag ik die in vraag stellen.

Neem nu de timing. De clan-Clijsters heeft destijds de gespeelde spontaneïteit naar een *next level* verheven en daar gaan ze nu nog eens doorheen. Officieel ging het zo: na een gesprek met Brian, die had gezegd "als je wilt terugkeren dan is het nu het moment". Onder tussen werd wel al zes maanden gefilmd door productiehuis De Mensen. Ze weten wel nog niet goed aan wie dat zal worden verkocht. Netflix kan, de VRT ook.

Andere vraag: hoe denkt ze dat geteisterde lichaam aan de gang te houden op het circuit? Dat is nog wat anders dan elke dag naar je Tennis Academy rijden, daar wat yoga en krachttraining doen en als er een goeie speelster langskomt van sparren, waarna die zegt: "Goh Kim, wat speel jij nog goed."

De meest penibele vraag is deze: is de WTA (Women's Tennis Association) echt gediend met een 36-jarige die na zeven jaar rondhossen op

de bejaardentour besluit opnieuw de echte wereldtop te bestormen? Nooit was de bloedarmoede in het vrouwentennis acuter, maar of Clijsters III de oplossing is? Officieel zijn ze razend enthousiast, maar hoe had de WTA anders kunnen reageren?

Op korte termijn zullen alle partijen er garen bij spinnen: zowel de vrouwentoernooien waarvoor Clijsters zich aanmeldt en waar de laatste jaren geen kat meer komt kijken, als de bankrekening van Clijsters. Op lange termijn kan dit nefast zijn voor het vrouwentennis, dat nu al de toernooien aan de straatstenen niet kwijt geraakt en smeekt om nieuwe gezichten. Dat Serena Williams en nog oudere zus Venus daar ook nog rondlopen is geen argument. Idem voor Federer en Nadal. Dat is hun eigen ver-

dienste, die zijn geen zeven jaar even wat anders gaan doen.

Een generatiegenote van de Williamsen die zichzelf recycleert en een beperkt programma speelt op basis van vooral wildcards kun je bezwaarlijk een positieve evolutie noemen voor het vrouwentennis. Stel dat Clijsters straks het opkomend talent Cori Gauff klopt, dan zal ze daar ongetwijfeld hard voor hebben gewerkt en die overwinning niet hebben gestolen, maar bij de WTA zullen ze zich de haren uitrukken.

Er werden die rare vergelijkingen gemaakt met Alejandro Valverde en Tiger Woods. Je kunt een puur fysiologische sport (wielrennen) en een louter technische sport (golf) niet vergelijken met een complexe

sport als tennis. Tennis is een combinatie van techniek (die ze nauwelijks zal zijn verleerd, maar die er ook niet beter op is geworden, denk aan de service), mentale sterkte (aanvankelijk haar zwakte, later haar sterkte), maar evengoed snelheid en kracht (waar ze ongetwijfeld aan zal hebben ingeboet), oog-handcoördinatie (wordt minder met de jaren) en fysieke fitheid (die er onmogelijk beter is op geworden).

Als vrouwentennis de voorbije jaren de progressie heeft doorgemaakt van andere sporten, haalt Clijsters volgend jaar met moeite de top honderd. Doet ze beter, dan heeft die sport een groot probleem want dan is de tijd blijven stilstaan. De morele boost van een comeback is Kim Clijsters gegund en moeten we haar ook niet willen afnemen, maar het is te hopen voor het vrouwentennis dat die maar half of helemaal niet lukt. Je kunt een sport niet serieus nemen als iemand die al in haar laatste jaar met haken en ogen aan elkaar hing na zeven (!) jaar afwezigheid in 2020 op haar zevenendertigste (37!) weer vlotjes meedraait.

De morele boost van een comeback is Clijsters gegund, maar het is te hopen voor het vrouwentennis dat die maar half of zelfs niet lukt